

jeg har den Ære at fremsætte. De oprindelige i Aaret 1920 givne Bestemmelser vil herefter være at opretholde, men paa enkelte Punkter indføres der Ændringer, som jeg skal tillade mig at nævne.

For det første foreslaas den Ændring indført, at Lovens Bestemmelser vedrørende smitsom Kastning ikke skal træde i Virksomhed i saadanne Tilfælde, hvor der blot „findes Grund til at antage“, som det tidligere var udtrykt, at smitsom Kastning foreligger, men kun i saadanne Tilfælde, hvor smitsom Kastning virkelig er konstateret. Jeg tror, at denne Ændring betyder en absolut Forbedring af Loven. Det fremkaldte Usikkerhed og afgav ogsaa Grundlag for Vilkaarlighed, at Lovens Bestemmelser, der i visse Tilfælde kan være ret rigoristiske, traadte i Virksomhed paa et saa løst Grundlag som: at der „findes Grund til at antage“ smitsom Kastning. Jeg skal her indskyde, at i Overensstemmelse med denne Betragtning og ogsaa under Hensyn til det Ønske, der fremkom fra det Udvalg, jeg før omtalte, har Ministeriet under 4. Maj i Aar udstedt et Cirkulære, der bestemmer, at Udfaldet af Blodprøven alene ikke skal være nok til at betragte Sygdommen smitsom Kastning som konstateret.

Dernæst skal jeg anføre, at Lovforslaget her indfører den Bestemmelse, at det skal være tilladt at udstille Dyr fra smittede Besætninger paa Dyrskuer. Det var og det er i Øjeblikket forbudt, men fra Landbrugets Side har man hævdet, at da det ved Dyrskuer i Regelen kun drejer sig om nogle faa Timers Ophold for Dyrene, og der ikke finder et intimt Samkvem Sted mellem dem, vil en saadan Tilladelse ikke rumme væsentlig Fare. Jeg har derfor ment, dette Ønske burde imødekommes, saaledes at det for Eftertiden vil være tilladt at udstille Dyr fra smittede Besætninger.

Lovforslaget indeholder endvidere den Lempelse, at man ikke længere forbyder Ejere af smittede Besætninger at føre smittede Dyr til en Foreningstyr. Denne Ændring kan maaske give Anledning til større Betænkelse, men jeg har dog ment det rigtigt at imødekomme de Ønsker, der derom er fremsat for Landbrugsministeriet, fordi Meningen hermed kun er den, at man saa overlader til den paagældende

Forening selv at overvaage, at der ikke sker nogen Udbredelse af Smitten ad denne Vej. Man kan meget vel tænke sig, at en saadan Kvægavlsforening, som jo selv afgør, hvilke Medlemmer den vil have — og de enkelte er jo ogsaa selv Herrer over, hvorvidt de vil være Medlemmer eller ikke —, kan være saa uheldig stillet, at alle dens Medlemmer har Smitten blandt deres Besætninger, og der er da ingen Grund til at forbyde dem, at de i Fællesskab anskaffer sig en god Avlstyr. Jeg vil antage, at Forstaaelsen af denne Sygdoms økonomiske Betydning er saa stor hos Landmændene, at man meget vel kan overlade det til de paagældende Landbrugere selv at skønne over, hvorvidt der bør være Forbud i saa Henseende eller ikke. Ifølge Lovforslaget udgaar da Forbudet mod at føre smittede Dyr til Foreningstyren af Loven.

Endvidere foreslaas her den Ændring — og denne Ændring betyder i Virkeligheden en Skærpelse, medens hvad jeg tidligere har nævnt, har været en Mildning af den gældende Lovs Bestemmelser —, at Dyr fra smittede Besætninger ikke maa stilles til Salg ved Auktioner over sammenbragte Dyr. Det er i Øjeblikket tilladt, dog kun paa den Betingelse, at Sælgeren meddeler Køberen, at Dyret kommer fra en smittet Besætning. Det har imidlertid vist sig, at denne Meddelelse ikke bliver givet i alle Tilfælde, og det har ogsaa vist sig at være vanskeligt at gennemtvinge fuld Overholdelse af Lovens Bestemmelser. Det medfører derfor den Fare, at naar et saadant Dyr alligevel føres til Salg ved offentlige Auktioner, altsaa hvis denne Bestemmelse ikke overholdes, vil mange Købere maaske i Tillid til Lovens Ord gaa ud fra, at Dyrene da maa være fri for Smitte. Vi har derfor ment, det var rigtigere samtidig med at fastholde den almindelige Bestemmelse om, at en Sælger, der er vidende om, at Sygdommen er konstateret i hans Besætning, skal være pligtig at meddele det ved Salget, helt at forbyde, at saadanne Dyr frembydes til Salg ved Auktioner over sammenbragte Dyr, hvilket imidlertid ikke udelukker, at man ved Auktion over Dyr fra en enkelt Besætning kan sælge dem, naar det bliver oplyst, at Sygdommen findes. Endelig er der her foreslaaet den Ændring, at det for Eftertiden bliver til-